

New Hope Luterilainen Seurakunta

189 Regent Street
Sudbury, Ontario
P3C 4C4

23.8.2020 –12. sunnuntai helluntaista

Itsensä tutkiminen

Tekstit:

Päivän psalmi	Ps. 51:6 – 14
1. lukukappale	Job 42:1 – 6
2. lukukappale	Room. 7:14 – 25
Evankeliumi	Matt. 21:28 – 32

Esirukouksissamme: Fred, Pentti, Esme, Martha, Derek, Maria ja Kai.

Saarna 12. sunnuntai helluntaista, 31.8.2014

”Itsensä tutkiminen”

Pastori Tuomo Lindgren, Harjavalta

Jeesuksen vertauksessa on kaksi poikaa. Niin kuin veljekset yleensä he kilpailevat keskenään ennen kaikkea vanhempiensa suosiosta. Kumpikin haluaa olla se jota rakastetaan enemmän. Näinkö tulkinta avautuu? Vai kamppailevatko pojat enemmän omien sisäisten ristiriitojensa kanssa? Evankeliumia ehkä voisi taivuttaa psykologian kielelle ja puhua sisaruskateudesta tai sisäisestä kamppailusta, mutta tarinan alkuperäinen merkitys jäisi pimentoon. Sitä täytyy katsoa ensin siitä tilanteesta käsin, jossa se esitetään.

Jeesus on kertonut kerran aikaisemminkin vertauksen kahdesta pojasta. Jeesuksen tunnetuin vertaus tuhlaajapojasta alkaa samoin: erällä isällä oli kaksi poikaa.

Tuhlaajapoika kertoi pojasta joka oli eksynyt ja joutunut kauas kodista – toinen taas oli ollut kotona kauan aikaa, mutta oli suutuksissa siitä, että isä hyväksyi tuhlaajapojan paluun. Julistuksessaan Jeesus osoittaa yhä uudestaan, että hän on tullut etsimään Israelin kadonneita lampaita. Hän ei ole tullut kutsumaan hurskaita vaan syntisiä. Mutta syntisiä ja eksyneitä on monenlaisia.

Kaksi poikaa, jotka isä lähetti viinitarhaan käsittelee samaa asetelmaa, mutta mukaan on tullut syytös vanhemmalle pojalle. Hänen jonka oletettiin olevan hurskas, onkin sitä vain sanoissaan. Teot antavat toisen viestin.

Tilanne, jota eletään on evankeliumissa hyvin räjähdysheikkä. Jeesus on ylipappien ja kansan vanhinten kanssa jyrkästi vastakkain. Hetkeä aikaisemmin temppelissä oli välikohtaus, jossa Jeesus kaatoi rahanvaihtajien pöydät ja ajoi myyjät ulos temppelistä. Sokeat ja rammatt tulivat hänen luoksensa ja hän paransi heidät. Ylipapit kysyivät tämän nähdessään, millä vallalla näitä teet. Jeesus ei vastannut suoraan kysymykseen, vaan esitti vastakysymyksen. Hän kertoo kyllä, mistä hänen valtansa on peräisin, jos he kertovat hänelle: Mistä Johanneksen kaste oli peräisin? He väistivät kysymyksen ja vastasivat etteivät tiedä. Jeesus kieltäytyi vastaamasta heille millä vallalla hän tunnustekoja tekee. Itse asiassa kummassakin tilanteessa Jeesus haastoi ylipapit ja vanhimmat katsomaan itseään ja lausuvan tuomion itselleen: me olemme olleet synnissämme sokeat ja ylpeät. Kysymyksen Johanneksen kasteesta he väistivät, mutta tämän vertauksen äärellä he eivät päässeet pakoon. Vertaus kahdesta pojasta on suoraan esitetty heitä vastaan.

Vertaus ei ole siis vain psykologiaa ja sielun liikkeitä, vaan niin kuin Johannes Kastaja nuhteli kuningas Herodesta, Jeesus nuhtelee ja esittää vaatimuksen parannuksesta kansan uskonnolliselle johdolle. Johannes menetti päänsä kuninkaan loukkaamisesta. Jeesus tiesi, että ei hänellekään hyvin käy tällaisen syytöksen jälkeen.

Vertauksen isällä on siis kaksi poikaa, joita kumpaakin hän pyytää lähtemään töihin viinitarhaan. Ensimmäinen kieltäytyy, mutta tulee myöhemmin toisiin ajatuksiin ja menee töihin. Toinen puolestaan puhuu isälle kauniisti ja lupaa mennä töihin, mutta saman tien on unohtanut lupauksensa eikä mene.

Viinitarha on Jumalan valtakunta, jonne sekä Johannes Kastaja että Jeesus kutsuivat ihmisiä: ”Aika on täyttynyt. Jumalan valtakunta on tullut lähelle: tehkää parannus ja uskokaa evankeliumi Mk 1:15”

Millä tavalla vertauksessa ensimmäiset ovat porttoja ja publikaaneja ja jälkimmäiset ylipappeja ja kansan vanhimpia?

Portot, publikaanit ja julkisyntiset ovat niitä jotka eivät tietenkään halua lähteä töihin. Heitä ei ole ennenkään kelpuutettu, miksi lähteä siis nyt. Johannes Kastajan parannussaarna uppoaa heihin. Heille oli vuosikaudet sanottu, että he ovat ulkopuolisia, heillä ei ole asiaa Jumalan valtakuntaan, yhtäkkiä julistettiin, että Jumala ei ole heitä unohtanut. Kutsu koskee heitäkin. He kuulevat sen, he katuivat syntejään ja ottavat Johanneksen kasteen. He kuulevan Jeesuksen julistuksen ja seuraavat häntä.

Kansan johtava, uskonnollinen eliitti on tämä kauniisti isäänsä puhutteleva poika. Hän lupaa tehdä isän tahdon mutta ei tee mitään.

Jeesuksen esittämä vertaus oli oikeasti hyvin ankaraa syytöstä ylipapeille. Jeesus tuskin olisi voinut enemmin ärsyttää heitä, loukata heidän tunteitaan (ja kaivaa verta nenästään), kuin tällä vertauksella. Kansan halveksituimmat syntiset Jeesuksen mukaan ovat Jumalan silmissä parempia kuin he jotka olivat vuosikausia opettaneet kansalaisia elämään Jumalan lain tietä. Ja he itse olivat äärimmäisen tarkkoja, että elivät optuksensa mukaan – juuri he ennen kaikkea olivat niitä, joiden ajateltiin seuraavan Jumalan tahtoa. He olivat valiojoukko, kuuliaisista, kunnan kansalaisia. Nytkö nämä lakia rikkovat ihmiset ja lakia halveksivat ihmiset olivatkin heitä parempia. Se oli aivan pöyristyttävä väite. Että tuollaiset moraalittomat ihmiset pääsisivät Jumalan valtakuntaan ennen heitä.

Jeesuksella oli perustelu kritiikilleen. Kansan vanhimmat olivat nähneet Johannes Kastajan julistuksen vaikutukset. Israelin eksyneet lapset löysivät kotiin. Syntiset katuivat ja saivat armon. Portteja ei ollut avattu synnille vaan syntisille. Jumalan ihmeitä tapahtui heidän silmiensä alla mutta he eivät jälkeenkään tunnustaneet, että tässä on nyt Jumalan sormi koskettanut maata ja ihmisten sydämiä. He eivät tunnustaneet, että heitäkin kutsutaan katumukseen. Heidän syntinsä ei ollut samanlainen julkinen moraalittomuus. Heidän syntinsä oli ylpeys, kovasydämys ja yritys omia Jumalan valta ja Jumalan sana itselleen. Jeesus näytti heille itsetuntemuksen peiliä. Nöyryminen on aina vaikeaa, varsinkin silloin kun sitä julkisesti vaaditaan.

Tuhlaajapoikakertomuksessa isä puhutteli kauniisti vanhempaa veljeä, että hänkin tulisi juhlaan mukaan. Tarinan tässä vaiheessa Jeesus kutsun esittäjänä ei puhuttele enää kauniisti, vaan antaa suoraan hänen kuulla kunniansa. Vanhemman veljenkin on muututtava asenteissaan, opittava tuntemaan oma syntinsä ja tehtävä parannusta siitä.

Tämä päivä kutsuu meitä itsensä tutkimiseen. On helpompi tutkia veljensä ja siskonsa syntejä ja osoittaa niitä – tehdä parannusta niistä. Se on helppoa, koska se ei ole minun ongelmani. Muutos omien ongelmien suhteen on aina vaikeampaa – niitä ei näe yhtä helposti. Rippikoulussa on nuorten kanssa hauska leikki, jossa jokaisella on liimattu otsaan lappu, jossa lukee jokin julkkiksen nimi tai sarjakuvahahmo. Kukaan ei näe itse mitään lapussa lukee. Tehtävä on lähteä selvittämään omaa nimeään. Mutta voi tehdä vain kysymyksiä, joihin vastataan kyllä tai ei. (olenko mielikuvitusahmo, olenko mies? olenko muusikko? olenko näyttelijä?) Muiden nimet näkee helposti ja niitä voi nauraa, mutta omaa nimeä ei näe eikä tiedä. Oikeilla kysymyksillä paljastuu, kuka olen. Osaatko tehdä oikeita kysymyksiä itsellesi. Kuka minä oikeasti olen? Keitä me kristityt olemme? Olemmeko niitä jotka puhuvat armosta, mutta eivät osoita armollisuutta? Olemmeko armahdettuja syntisiä vai syntisiä jotka eivät toisia armahda?

Omaa vaellusta ja ennakkoluulojaan on hyvä tarkkailla. Itsensä on hyvä tuntea, tiedostaa ja tunnustaa – nähdä itsensä oikeassa valossa. Mitä tahansa itsessäsi paljastuu ja nousee pintaan – kipua, syntiä, häpeää, rujoutta, Jumala ei käänne sinulle selkääsi. Hänen armonsa on sinua varten – Mutta älä hylkää tätä armoa tai käänny sitä vastaan. Se olisi onnetonta.

Kuinka kauas oletkaan joutunut Jumalasta – joko publikaanien ja porttojen tavoin tai kansan vanhinten tavoin – et koskaan ole liian kaukana, ei ole myöhäistä kääntyä takaisin. Jumalan lämmin syli on auki sinua varten. Siitä on merkinä kirkkomme alttarin takana oleva vanha krusifiksi. Kristuksen kädet ovat levitetty sinua vastaanottamaan. Viisi haavaa kertovat suuresta rakkaudesta.

*Ole hyvä ja muista lähettää uhrilahjasi.
Lahjoittamisen helpottamiseksi meillä on nyt lahjoittamispainike
New Hope seurakunnan nettisivulla osoitteessa www.nhlc.ca
Aikaisemmat sunnuntaisaarnat löytyvät nettisivulta.*

Puh: 705-673-2933 E-mail: office@nhlc.ca Verkkosivu: nhlc.ca
Facebookissa: New Hope Lutheran Church